Reflecţia de dimineaţă:

„Construind o lume mai fraternă” (an școlar 2026-2027)

Motoul anului școlar: „Construind o lume mai fraternă”

(Săptămâna I)

LUNI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Dragi elevi, un nou an școlar începe. Avem în față o „foaie” aproape albă, pe care vom desena împreună lunile care urmează. Afișul acestui an ne prezintă o stea aflată încă în construcție. Este o imagine care ne amintește că o lume mai fraternă nu apare de la sine. Ea se construiește zi de zi, prin alegerile noastre, prin felul în care ne tratăm colegii și prin disponibilitatea de a-i ajuta pe ceilalți. Sfântul Ioan de La Salle a început cu un proiect care părea poate prea mare: să ofere educație și speranță celor care aveau nevoie. A construit nu singur, ci împreună cu alții. Și noi avem un proiect de construit în acest an: o clasă, o școală și o comunitate în care fiecare să se simtă văzut, respectat și primit.
Să ne întrebăm: Ce pot face eu, chiar de astăzi, pentru ca acest an să fie mai fratern?
Rugăciune: Doamne, ajută-ne să începem acest an cu inimă deschisă. Învață-ne să fim atenți la cei din jurul nostru și să construim împreună o comunitate mai bună. Amin.

MARŢI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Dragi elevi, orice construcție are nevoie de o fundație solidă. Și viața noastră are nevoie de repere care să ne ajute să știm încotro mergem. În desenul tehnic al stelei lasalliene, nimic nu este întâmplător: există linii, măsurători și puncte de reper. Și noi avem nevoie de astfel de „repere”: respectul, sinceritatea, responsabilitatea, credința și grija față de ceilalți. Uneori este ușor să facem ceea ce fac toți ceilalți. Mai greu este să rămânem fideli valorilor noastre atunci când suntem puși la încercare. A construi fraternitatea înseamnă să aleg binele chiar și atunci când nimeni nu ne obligă.
Să ne întrebăm: Care este valoarea pe care vreau să o pun cel mai mult în practică în acest an?
Rugăciune: Doamne, fii fundația vieții noastre. Ajută-ne să avem curajul de a face alegeri bune și să nu uităm niciodată de cei de lângă noi. Amin.

MIERCURI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Dragi elevi, nimeni nu construiește singur. În 1682, Sfântul Ioan de La Salle a contribuit la formarea primei Comunități. A înțeles că o misiune atât de importantă nu poate fi dusă la capăt singur. Și noi facem parte dintr-o comunitate. Poate că nu ne alegem colegii, poate că suntem foarte diferiți, dar avem ceva în comun: suntem chemați să construim împreună. Un cuvânt bun, un gest de ajutor, un coleg pe care îl includem într-un grup sau simplul fapt că alegem să nu râdem atunci când altcineva este umilit pot schimba atmosfera unei clase. Fraternitatea începe cu lucruri mici.
Să ne întrebăm: Cine este persoana din jurul meu căreia aș putea să-i ofer astăzi un gest de atenție sau de sprijin?
Rugăciune: Doamne, ajută-ne să nu fim indiferenți. Dă-ne ochi să-i vedem pe cei care au nevoie de noi și o inimă generoasă pentru a le fi aproape. Amin.

JOI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Dragi elevi, și noi trebuie să schițăm desenul vieții mele. Pe afiș, steaua este încă în proces de realizare. Poate că aceasta este una dintre cele mai frumoase imagini pentru viața noastră: și noi suntem încă în construcție.vSfântul Ioan de La Salle a avut momente importante în viața sa: 1651 (nașterea lui), 1679 (deschiderea primei școli), 1682 (crearea primei comunități de frați), 1691 (voturile eroice), 1694 (decizia de a se dedica pentru totdeauna educației), 1714 (retragerea în Parmenia), 1719 (moartea lui). Fiecare dintre aceste date a adăugat ceva la povestea sa. Și viața noastră se construiește din alegeri mici, făcute în fiecare zi. Nu știm încă toate „coordonatele” viitorului nostru, dar putem alege astăzi ce fel de oameni

vrem să devenim. La final, întrebarea nu va fi doar „Ce am realizat?”, ci și „Pe cine am ajutat să crească prin ceea ce am făcut?”
Să ne întrebăm: Ce aș vrea să spună oamenii despre mine atunci când vor privi în urmă la anii pe care i-am petrecut împreună?
Rugăciune: Doamne, călăuzește-ne pașii și ajută-ne să construim, prin fiecare alegere, o viață care aduce bine și lumină celor din jur. Amin.

VINERI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).

EVANGHELIA
Nu-ţi spun până la şapte ori, ci până la şaptezeci de ori şapte!

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 18,21-35
În acel timp, Petru, apropiindu-se, i-a zis lui Isus: "Doamne, de câte ori să-l iert pe fratele meu care greşeşte împotriva mea? De şapte ori?" Isus i-a spus: "Nu-ţi spun până la şapte ori, ci până la şaptezeci de ori şapte. De aceea, împărăţia cerurilor este asemănată cu un rege care a vrut să încheie conturile cu servitorii săi. Când a început să ceară conturile, i-a fost prezentat unul care îi datora zece mii de talanţi. Întrucât nu putea să-i restituie, stăpânul a poruncit ca să fie vândut el, soţia, copiii şi tot ce avea şi să achite datoria. Atunci, servitorul s-a prosternat în faţa lui, zicându-i: «Stăpâne, ai răbdare cu mine şi-ţi voi restitui totul!» Stăpânului i s-a făcut milă de servitorul acela, l-a lăsat să plece și i-a iertat datoria. Dar ieșind, servitorul acela s-a găsit cu unul care era servitor împreună cu el şi care îi datora o sută de dinari. Înşfăcându-l, îl strângea de gât, spunându-i: «Dă-mi ceea ce îmi eşti dator!» Căzând în genunchi, cel care era servitor împreună cu el îl implora zicându-i: «Ai răbdare cu mine şi îţi voi restitui!» Dar el nu a vrut; dimpotrivă, a mers şi l-a aruncat în închisoare până când îi va fi plătit datoria. Văzând deci ceilalţi servitori cele petrecute, s-au întristat foarte mult şi, venind, au povestit stăpânului toate cele întâmplate. Atunci, chemându-l stăpânul lui, i-a zis: «Servitor rău, ţi-am iertat toată datoria aceea pentru că m-ai rugat. Nu trebuia să te înduri şi tu de cel care este servitor ca şi tine aşa cum eu m-am îndurat de tine?» Şi, mâniindu-se, stăpânul l-a dat pe mâna călăilor până va fi plătit toată datoria. 35 Tot aşa vă va face şi Tatăl meu ceresc dacă nu veţi ierta fiecare fratelui său din inimă". ***Cuvântul Domnului***

DESPRE VALOAREA FRATERNITĂȚII

(Săptămâna 2)

LUNI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Dragi elevi, săptămâna aceasta vom reflecta asupra valorii fraternității. Fraternitatea nu înseamnă doar să fim colegi, să stăm în aceeași clasă sau să avem aceleași activități. Înseamnă să învățăm să ne privim unii pe alții ca persoane importante, care merită respect, atenție și sprijin. Sfântul Ioan de La Salle a înțeles că educația se construiește împreună cu ceilalți. Și noi avem, în fiecare zi, ocazia de a face comunitatea noastră mai fraternă: printr-un salut, un cuvânt bun, o mână de ajutor sau prin simplul fapt că alegem să nu-l lăsăm singur pe cel care se simte exclus.
O lume mai fraternă nu începe undeva departe. Începe cu mine și cu felul în care aleg să mă comport cu cei de lângă mine.
Să ne întrebăm: Ce pot face eu astăzi pentru ca o persoană din jurul meu să se simtă mai acceptată și mai importantă?
Rugăciune: Doamne, învață-ne să-i vedem pe cei de lângă noi cu respect și iubire și ajută-ne să fim oameni care aduc apropiere, nu dezbinare. Amin.

MARŢI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Dragi elevi, afișul lasallian al acestui an ne prezintă o stea aflată în construcție. Imaginea ne amintește că fraternitatea este un proiect la care fiecare dintre noi poate contribui. Uneori credem că pentru a schimba ceva trebuie să facem lucruri extraordinare. Dar comunitatea se construiește prin gesturi simple: să asculți, să încurajezi, să ajuți, să ierți, să-l incluzi pe cel care rămâne pe dinafară. Sfântul Ioan de La Salle nu a lucrat singur. El a construit o comunitate și a crezut că educația poate transforma viețile oamenilor. Și noi suntem parte din această construcție.
Să ne întrebăm: Ce „cărămidă" pot aduce eu astăzi la construirea unei clase mai unite?
Rugăciune: Doamne, ajută-ne să înțelegem că avem nevoie unii de alții și dă-ne generozitatea de a contribui la binele comunității noastre. Amin.

MIERCURI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Dragi elevi, fraternitatea înseamnă să-l văd pe celălalt. Este ușor să observăm oamenii care ne sunt prieteni. Mai greu este să-i observăm pe cei care stau în liniște, care nu sunt incluși sau care trec printr-o perioadă dificilă fără să spună nimic. Fraternitatea începe atunci când ieșim puțin din lumea noastră și devenim atenți la lumea celuilalt. Poate că pentru noi un gest este foarte mic, dar pentru altcineva poate însemna enorm. Un „Ești bine?", o invitație de a sta împreună sau câteva minute în care ascultăm fără să judecăm pot transmite un mesaj important: „Nu ești singur." Aceasta este una dintre lecțiile importante pe care le putem învăța de la Sfântul Ioan de La Salle: să punem persoana în centrul preocupărilor noastre.
Să ne întrebăm: Există astăzi cineva din jurul meu pe care nu l-am observat suficient?
Rugăciune: Doamne, deschide-ne ochii și inima pentru a-i vedea pe cei care au nevoie de apropierea noastră și ajută-ne să nu rămânem indiferenți. Amin.

JOI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Dragi elevi, 4. Ce lume construim? În viață, fiecare dintre noi lasă ceva în urma sa. Prin cuvinte, prin alegeri, prin relațiile pe care le construim și prin felul în care îi tratăm pe ceilalți. Sfântul Ioan de La Salle și-a dedicat viața educației și slujirii celorlalți. Nu a construit doar școli, ci a contribuit la construirea unor oameni și a unei comunități. Și noi construim ceva în fiecare zi. Putem construi ziduri sau punți. Putem crea distanță sau apropiere. Putem răni sau putem vindeca. Motto-ul nostru, „Construind o lume mai fraternă", nu este doar o idee frumoasă. Este o invitație la acțiune. Lumea de mâine va fi influențată și de felul în care alegem să trăim astăzi.
Să ne întrebăm: Dacă fiecare om ar construi lumea de mâine după felul în care trăiesc eu astăzi, cum ar arăta acea lume?
Rugăciune: Doamne, ajută-ne să construim prin viața noastră o lume mai fraternă, în care fiecare persoană să găsească respect, înțelegere și speranță. Amin.

VINERI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
EVANGHELIA
Ochiul tău este rău pentru că eu sunt bun?
Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 20,1-16a
În acel timp, Isus le-a spus discipolilor săi această parabolă: "Împărăţia cerurilor este asemenea stăpânului care a ieşit dis-de-dimineaţă ca să tocmească lucrători în via sa. După ce s-a înţeles cu lucrătorii cu un dinar pe zi, i-a trimis în via lui. Ieşind la ceasul al treilea, a văzut pe alţii stând în piaţă

şi le-a spus: «Mergeţi şi voi în vie şi ceea ce este drept vă voi da!» Iar ei au plecat. Din nou a ieşit pe la ceasul al şaselea şi la al nouălea şi a făcut la fel. Apoi a ieşit pe la ceasul al unsprezecelea şi a găsit pe alţii stând şi le-a spus: «De ce staţi aici toată ziua degeaba?» I-au spus: «Pentru că nimeni nu ne-a tocmit». El le-a zis: «Mergeţi şi voi în vie!» Când s-a lăsat seara stăpânul viei a spus administratorului său: «Cheamă lucrătorii şi dă-le plata, începând de la cei din urmă şi până la cei dintâi». Venind cei de la ceasul al unsprezecelea, au primit câte un dinar. Venind apoi primii, se gândeau că vor primi mai mult, dar au primit şi ei câte un dinar. Primindu-l, murmurau împotriva stăpânului casei, zicând: «Aceştia din urmă au lucrat o oră, iar tu i-ai tratat ca pe noi, care am suportat greutatea zilei şi arşiţa». Dar el, răspunzând unuia dintre ei, a zis: «Prietene, nu te nedreptăţesc. Oare nu ne-am înţeles cu un dinar? Ia ceea ce este al tău şi du-te! Eu vreau să dau acestuia din urmă ca şi ţie. Nu-mi este permis oare să fac ceea ce vreau cu ceea ce este al mele? Sau ochiul tău este rău pentru că eu sunt bun?» Astfel, ultimii vor fi primii". ***Cuvântul Domnului***

Zilele internaționale lasalliene pentru Pace:
Pas cu pas spre pace: construim o lume mai fraternă

(Săptămâna 3)

LUNI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Dragi elevi, ca în fiecare an, în perioada 21 septembrie – 21 octombrie, ne vom uni cu toți tinerii lasallieni din liceele și universitățile lasalliene pentru a reflecta împreună asupra păcii. Tema din acest an este: **Pas cu pas spre pace: construim o lume mai fraternă**. Primul pas este să-l văd pe celălalt ca pe un frate. Pacea începe cu felul în care îl privesc pe cel de lângă mine. În spiritul lui Ioan de La Salle, suntem chemați să vedem în fiecare persoană un dar al lui Dumnezeu și să-i recunoaștem demnitatea. Uneori, un cuvânt bun, un zâmbet sau simplul fapt că îl ascultăm pe celălalt poate fi primul pas spre pace. Nu putem construi o lume fraternă dacă rămânem indiferenți la bucuriile și durerile celor din jur. Pacea nu începe în locuri îndepărtate, ci aici, în relațiile noastre de fiecare zi: în familie, la școală, în comunitate.
Să ne întrebăm: Pe cine am putea privi astăzi cu mai multă înțelegere și respect?
Rugăciune: Doamne, deschide-ne ochii și inima pentru a-l vedea pe fiecare om ca pe un frate. Ajută-ne să fim, prin cuvintele și faptele noastre, mici constructori ai păcii. Amin.

MARŢI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Dragi elevi, al doilea pas spre o lume pașnică și fraternă este să alegem cuvântul care unește. Cuvintele pot ridica ziduri sau pot construi punți. O vorbă spusă la mânie poate răni, în timp ce un cuvânt de iertare poate vindeca. În comunitățile lasalliene suntem chemați să trăim împreună, să ne susținem și să învățăm unii de la alții. A construi pacea înseamnă să alegem cu grijă ceea ce spunem. Înseamnă să renunțăm la ironie, bârfă, judecată și răutate și să alegem în schimb încurajarea, adevărul spus cu blândețe și respectul.
Să ne întrebăm: Ce cuvânt de pace, de încurajare sau de iertare putem spune astăzi unei persoane?
Rugăciune: Doamne, pune în inima noastră cuvinte care vindecă și apropie. Ajută-ne să nu folosim vorbele pentru a răni, ci pentru a construi punți între oameni. Amin.

MIERCURI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Dragi elevi, al treilea pas pentru a construi pacea și o lume mai fraternă este să iertăm și să cerem iertare. Nu există fraternitate fără iertare. A ierta nu înseamnă să uităm ceea ce ne-a rănit, ci să alegem să nu lăsăm răul să aibă ultimul cuvânt. Isus ne învață că pacea adevărată se naște atunci când avem curajul să facem primul pas spre împăcare. Uneori așteptăm ca celălalt să vină spre noi. Dar poate că astăzi Dumnezeu ne invită să fim noi cei care facem primul pas: să spunem „Îmi pare rău”, „Te iert” sau „Hai să o luăm de la capăt”.

Să ne întrebăm: Există cineva cu care avem nevoie să facem astăzi un pas spre împăcare?
Rugăciune: Isuse, prinț al păcii, dă-ne curajul să cerem iertare și generozitatea de a ierta. Vindecă rănile dintre noi și ajută-ne să redescoperim bucuria de a fi frați. Amin.

JOI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Dragi elevi, al patrulea pas în edificarea unei lumi mai fraterne este să fim noi înșine oameni ai păcii. Ioan de La Salle ne amintește, prin viața sa, că educația și credința trebuie să transforme oamenii și comunitățile. Pacea nu este doar un ideal despre care vorbim; este o alegere pe care o facem în fiecare zi. Putem aduce pace atunci când ajutăm un coleg, când îl includem pe cel care este singur, când apărăm pe cineva nedreptățit, când împărțim, când ascultăm și când alegem să răspundem răului prin bine. Fiecare gest contează. Un pas poate părea mic, dar mulți pași făcuți împreună pot schimba lumea.
Să ne întrebăm: Care sunt gesturile concrete de pace pe care le vom face astăzi?
Rugăciune: Doamne, fă din noi instrumente ale păcii Tale. Ajută-ne să nu așteptăm ca lumea să se schimbe, ci să începem schimbarea prin noi, pas cu pas, pentru a construi împreună o lume mai fraternă. Amin

VINERI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
EVANGHELIA
Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 21,28-32
În acel timp, Isus le-a zis arhiereilor şi bătrânilor poporului: "Ce părere aveţi? Un om avea doi fii. S-a apropiat de primul şi i-a zis: «Fiule, du-te azi şi lucrează în vie!» El i-a răspuns: «Nu vreau», dar apoi i-a părut rău şi s-a dus. A venit apoi la celălalt şi i-a spus la fel, iar el i-a răspuns: «Da, Doamne», dar nu s-a dus. Care dintre aceştia doi a făcut voinţa tatălui?" I-au spus: "Primul". Isus le-a zis: "Adevăr vă spun că vameşii şi desfrânatele merg înaintea voastră în împărăţia lui Dumnezeu. Căci Ioan a venit la voi pe calea dreptăţii, dar nu aţi crezut în el, însă vameşii şi desfrânatele l-au crezut. Voi însă, deşi aţi văzut, nici măcar după aceea nu v-a părut rău, ca să credeţi în el".
Cuvântul Domnului

Ziua Mondială a Migrantului și Refugiatului

(Săptămâna 4)

LUNI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Dragi elevi, ieri s-a sărbătorit Ziua Mondială a Migrantului și Refugiatului. Pentru că migrația este un fenomen foarte actual și are legătură strânsă cu valoarea fraternității, săptămâna aceasta vom reflecta asupra acestei realități. Uneori auzim despre migranți și refugiați prin intermediul cifrelor: mii de persoane, milioane de oameni, sute de copii. Dar în spatele fiecărui număr există un chip, un nume, o familie, o poveste și un vis. Papa Leon al XIV-lea, în mesajul său cu această ocazie, ne invită să privim altfel: „chiar și unul singur". Pentru Dumnezeu, un singur copil contează. Un singur tânăr care se simte singur contează. Un coleg care este respins contează. Un om care vine dintr-o altă țară contează. În spirit lasallian, școala nu este doar locul în care acumulăm cunoștințe, ci o comunitate în care învățăm să privim persoana cu respect și să-i recunoaștem demnitatea. Ioan de La Salle ne amintește că fiecare persoană pe care o întâlnim este importantă înaintea lui Dumnezeu.
Să ne întrebăm: Pe cine din jurul nostru riscăm să vedem doar ca pe „unul dintre mulți", fără să-i descoperim povestea și demnitatea?
Rugăciune: Doamne, deschide-ne ochii ca să vedem fiecare persoană ca pe un frate sau o soră. Ajută-ne să nu trecem indiferenți pe lângă cel care are nevoie de noi. Fă din inimile noastre locuri de primire, respect și fraternitate. Amin
MARȚI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Dragi elevi, în parabola samariteanului milostiv, Isus vorbește despre omul care vede suferința aproapelui și se oprește. Papa Leon amintește această imagine atunci când vorbește despre oamenii care

aleg să nu întoarcă privirea de la copiii migranți și refugiați. A vedea nu este suficient. Putem observa o situație nedreaptă și totuși să mergem mai departe. Putem vedea un coleg exclus și să nu spunem nimic. Putem întâlni un tânăr care nu vorbește bine limba noastră și să nu facem niciun efort pentru a-l include. Fraternitatea începe atunci când alegem să ne oprim. Pentru un tânăr lasallian, slujirea nu înseamnă întotdeauna gesturi extraordinare. Uneori înseamnă să stai lângă cineva, să asculți, să inviți, să ajuți, să explici, să încurajezi. Un gest simplu poate reda unei persoane sentimentul că aparține unei comunități.
Să ne întrebăm: Care este o situație concretă în care putem „să ne oprim" în această săptămână și să fim aproapele cuiva?
Rugăciune: Doamne, eliberează-ne de indiferență. Dă-ne curajul să ne oprim atunci când vedem un om care suferă. Ajută-ne să transformăm compasiunea în gesturi concrete și să devenim, unii pentru alții, adevărați frați și surori. Amin.

MIERCURI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Dragi elevi, școală este spațiul în care fiecare are loc. Papa vorbește despre educație ca despre un drept fundamental al fiecărui copil și despre necesitatea unor comunități în care tinerii locali și tinerii migranți să se întâlnească, să se respecte și să construiască împreună prietenia. Aceasta este și una dintre marile provocări ale unei școli lasalliene: nimeni să nu se simtă străin în mijlocul nostru. Poate că cineva din clasă vine dintr-o altă țară. Poate vorbește cu accent. Poate are alte tradiții, alte obiceiuri sau o altă experiență de viață. Diferențele nu trebuie să devină ziduri. Ele pot deveni ocazii de întâlnire și de învățare.
Fraternitatea nu înseamnă că suntem toți la fel. Înseamnă că învățăm să fim împreună în ciuda diferențelor și tocmai prin ele. O școală lasalliană devine cu adevărat fraternă atunci când fiecare elev poate spune: „Aici sunt văzut. Aici sunt respectat. Aici am un loc."
Să ne întrebăm: Ce putem face noi pentru ca un coleg nou, străin sau mai retras să simtă că face cu adevărat parte din comunitatea noastră?
Rugăciune: Doamne, fă din școala noastră o casă în care fiecare persoană are un loc. Ajută-ne să primim diferențele, să ne respectăm și să construim prietenii adevărate. Învață-ne să fim o comunitate în care nimeni nu este exclus și nimeni nu rămâne singur. Amin.

JOI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Dragi elevi, Isus ne spune în Evanghelie: „Cine primește un astfel de copilaș în numele meu pe mine mă primește" (cf. Mc 9,37). Isus ne arată că întâlnirea cu cel vulnerabil poate deveni o întâlnire cu El însuși.
Acest lucru schimbă perspectiva noastră. Nu mai privim un copil refugiat doar ca pe „un migrant". Nu mai privim un coleg doar ca pe „un străin", „un elev nou" sau „cineva diferit". Înainte de toate, vedem o persoană iubită de Dumnezeu. În spiritualitatea lasalliană, educația este o formă de slujire. Educăm nu doar mintea, ci și inima. Învățăm să citim lumea cu ochii credinței și să descoperim prezența lui Dumnezeu în oamenii pe care îi întâlnim. Poate că nu putem schimba situația migranților din întreaga lume. Dar putem schimba ceva în jurul nostru. Putem începe cu un singur om. Un singur coleg. Un singur gest. O singură mână întinsă. Uneori, fraternitatea universală începe foarte simplu: cu persoana care se află chiar lângă noi.
Să ne întrebăm: Dacă Isus ar veni astăzi la noi sub chipul unei persoane vulnerabile, pe cine am fi chemați să primim?
Rugăciune: Doamne Isuse, Tu care ai cunoscut încă din copilărie drama exilului, fii aproape de toți copiii și tinerii care sunt departe de casa lor. Dă-ne o inimă atentă, generoasă și fraternă. Ajută-ne să Te recunoaștem în fiecare persoană pe care o întâlnim și să construim, prin gesturile noastre, o lume mai primitoare și mai fraternă. Amin.

VINERI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezența lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).

EVANGHELIA

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 21,33-43

În acel timp, Isus le-a zis arhiereilor şi bătrânilor poporului: "Ascultaţi o altă parabolă: era odată un stăpân care a plantat o vie, a înconjurat-o cu un gard, a săpat un teasc şi a construit un turn. Apoi a dat-o în arendă unor viticultori şi a plecat în călătorie. Când s-a apropiat timpul culesului, i-a trimis pe servitorii săi la viticultori, ca să primească roadele sale. Dar viticultorii, prinzându-i pe servitorii săi, pe unul l-au lovit, pe altul l-au ucis, pe altul l-au bătut cu pietre. A trimis din nou alţi servitori, mai numeroşi decât primii, dar le-au făcut la fel. În cele din urmă l-a trimis pe fiul său la ei, zicându-şi: «De fiul meu le va fi ruşine». Însă viticultorii, când l-au văzut pe fiu, au zis între ei: «Acesta este moştenitorul. Haideţi să-l ucidem, ca să avem moştenirea lui!» Prinzându-l, l-au aruncat afară din vie şi l-au ucis. Aşadar, când va veni stăpânul viei, ce le va face acelor viticultori?" I-au zis: "Pe acei răi îi va ucide fără milă, iar via o va da în arendă altor viticultori, care îi vor da roadele la timpul cuvenit". Isus le-a zis: "N-aţi citit niciodată în Scripturi: «Piatra pe care au dispreţuit-o constructorii, aceasta a devenit piatră unghiulară; Domnul a făcut acest lucru şi este minunat în ochii noştri»? De aceea, vă spun: Împărăţia lui Dumnezeu va fi luată de la voi şi dată unui neam care va aduce roadele cuvenite".
Cuvântul Domnului

Luna octombrie, luna Sfântului Rozariu **(Săptămâna a 5-a)**

LUNI, 5 octombrie, Ziua Educației

MARŢI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Dragi elevi, luna octombrie ne oferă un instrument de pace care poate fi folosit pe perioada Zilelor internaționale lasalliene dedicate păcii care se desfășoară până pe 21 octombrie. Este vorba de rugăciunea Sfântului Rozariu care este considerată o armă spirituală puternică, un drum spre contemplare și o cale de apropiere de Dumnezeu prin Maria. Legătura dintre Rozariu și pace este repetată de-a lungul timpului, mai ales de către Fecioara Maria prin aparițiile sale de la Fatima din anul 1917. În aparițiile sale Sfânta Fecioară le-a cerut copiilor să se roage Rozariul zilnic pentru a obține pacea în lume și sfârșitul războiului. Această cerere a fost repetată de mai multe ori, cu promisiunea că, prin rugăciune sinceră și convertire, lumea poate fi salvată de distrugere.
Să reflectăm împreună: Ce reprezintă pentru noi Rozariul? Ce intenții folosim atunci când îl recităm?
Să ne rugăm: Preasfântă Fecioară Maria, Regina Rozariului, mijlocește pentru noi la Fiul tău, ca rugăciunile noastre să aducă pace în lume, credință în inimi și iubire între oameni. Amin.

MIERCURI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Dragi elevi, azi, 7 octombrie o sărbătorim pe **Sfânta Fecioară Maria, Regina Rozariului.** Această comemorare a fost instituită de sfântul papă Pius al V-lea pentru a aminti victoria obţinută în 1571, la Lepanto, asupra flotei turcești când Imperiul Otoman se extindea agresiv în Mediterana și amenința să invadeze direct Europa creștină. Flota Ligii Sfinte era masiv depășită numeric și din punct de vedere militar. Papa Pius al V-lea a ordonat tuturor creștinilor din Europa să se roage Rozariul, în timp ce soldații de pe nave au îngenuncheat și s-au rugat înainte de conflict. Vântul s-a schimbat brusc în favoarea creștinilor, iar flota otomană a fost învinsă.Victoria a fost considerată un miracol obținut prin mijlocirea Maicii Domnului, invocată prin rugăciunea Rozariului.
Să ne întrebăm: Ați folosit vreodată rugăciunea Rozariului ca un intrument de obținere a păcii mondiale?
Să ne rugăm: Doamne Isuse, trimite Duhul tău cel Sfânt peste mine și deschide-mi ochii sufletului pentru a înțelege puterea mistică a Sfântului Rozariu. Amin.

JOI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Dragi elevi, Sfântul Rozariu este considerat un instrument de obținere atât a păcii mondiale cât și a păcii interioare. Rozariul este o rugăciune repetitivă și meditativă care aduce o liniștire a minții și a inimii. În timp ce recităm rozariul, anxietatea și stresul dispar, se adâncește încrederea în Dumnezeu și se dezvoltă o atitudine de iertare, smerenie și speranță. Prin recitarea misterelor sale de bucurie, slavă, lumină și durere medităm asupra misterelor vieții, morții și învierii lui Isus și dezvoltăm virtuți precum: răbdarea, discernământul, umilința, bucuria și recunoștința, iubirea față de Dumnezeu și aproapele, încrederea în providența divină. Padre Pio spunea că „Cine se roagă Rozariul, va simți cum i se luminează mintea și i se liniștește inima."
Să ne întrebăm: Voi ce simțiți când recitați Rozariul?
Să ne rugăm: Mamă cerească, transformă rugăciunea noastră într-o scară a luminii, prin care mintea noastră să se liniștească, inima să ni se pacifice, iar viața noastră să se unească pe deplin cu Misterele mântuirii Fiului tău. Amin.

VINERI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu. (pauză 5-6 sec.).
Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 22,1-10
În acel timp, Isus a luat cuvântul şi le-a vorbit arhiereilor şi fariseilor în parabole, zicând: "Împărăţia cerurilor este asemenea unui rege care a făcut nuntă pentru fiul său. Şi i-a trimis pe servitorii lui să-i cheme pe cei invitaţi la nuntă. Însă ei nu au voit să vină. A trimis din nou alţi servitori, zicându-le: «Spuneţi celor invitaţi: Iată, am pregătit ospăţul; taurii mei şi animalele îngrăşate sunt tăiate şi toate sunt gata. Veniţi la nuntă!» Dar ei nu au luat în seamă şi s-au dus: care la ogorul său, care la negustoria lui; iar ceilalţi i-au prins pe servitorii lui, i-au batjocorit şi i-au ucis. Atunci regele a fost cuprins de mânie şi, trimiţând armatele sale, i-a ucis pe criminalii aceia, iar cetatea lor a incendiat-o. Apoi a spus servitorilor săi: «Nunta este pregătită, dar cei chemaţi nu au fost vrednici. Mergeţi, aşadar, la intersecţiile drumurilor şi, oricâţi veţi găsi, chemaţi-i la nuntă». Servitorii aceia au ieşit pe drumuri şi i-au adunat pe toţi pe care i-au găsit, răi şi buni, şi sala de nuntă s-a umplut". **Cuvântul Domnului**

Despre empatie, compasiune și altruism (Săptămâna a-6-a)

LUNI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu (*pauză 5-6 secunde*).
Dragi elevi, deoarece săptămâna trecută am iniţiat campania de strângere de alimente pentru bătrânii din Centrul Rezidenţial "Maria, Regina Sfântului Rozariu" din Pildeşti, dorim ca în această săptămână reflecţiile zilnice să se axeze pe un alt aspect al fraternității: deschiderea spre cei de lângă noi, în special față de cei sărmani și în nevoi, prin empatie, compasiune și altruism. Empatia este capacitatea de a înțelege și a simți ceea ce simte o altă persoană, din perspectiva acesteia. A fi empatic cu cei în vârstă înseamnă să privești dincolo de neputința fizică a acestora și să le recunoști identitatea, trecutul și demnitatea. Este o oglindă a propriului nostru viitor care ne îndeamnă să îi tratăm așa cum am spera ca societatea să ne trateze pe noi.
Să ne întrebăm: Ce simțiți când vă gândiți la bătrânii Centrul Rezidenţial "Maria, Regina Sfântului Rozariu" din Pildeşti? Sunteți capabili să empatizați cu suferința acestora sau preferați să îi tratați cu indiferență?
Să ne rugăm: Doamne, transformă empatia mea în fapte vii de iubire, devenind sprijin pentru cei singuri, bolnavi sau uitați. Dăruiește-mi un suflet răbdător și ochi capabili să recunoască demnitatea și valoarea fiecărui om întâlnit în calea mea. Amin.

MARŢI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu (pauză 5-6 secunde).
Dragi elevi, compasiunea este iubirea pusă în acțiune și implică sentimente de îngrijorare, milă și bunătate precum și nevoia de a lua anumite măsuri pentru a ușura suferința celor care au nevoie de ajutor. În timp ce empatia ne permite să simțim durerea celuilalt, compasiunea merge un pas mai departe: ea aduce cu sine dorința profundă și impulsul de a ușura acea suferință. Compasiunea autentică se măsoară în capacitatea de a fi prezent, de a asculta o poveste sau de a strânge o mână care tremură.
Să ne întrebăm: Față de cine simțiți voi compasiune? V-ați implicat activ în ajutorarea bătrânilor Centrul Rezidenţial "Maria, Regina Sfântului Rozariu" din Pildeşti?
Să ne rugăm: Doamne, umple-mi inima de compasiune curată, ca să pot vedea și alina suferința celor de lângă mine cu blândețe și fără judecată. Amin

MIERCURI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu (*pauză 5-6 secunde*).
Dragi elevi, un alt sentiment care însoțește compasiunea este altruismul. Altruismul înseamnă a fi preocupat, a avea grijă de bunăstarea celuilalt fără aşteptarea recunoştinţei sau a vreunei compensații sau gratificații. Dacă empatia înseamnă să simți singurătatea unui persoane vârstnice, altruismul este cel care te face să acționezi pentru a o ușura. A alege să petreci câteva momente cu un bătrân este cea mai pură formă de altruism. Într-o lume în care atenția se măsoară în secunde pe TikTok, a oferi o oră din viața ta pentru a asculta un bătrân devine un act de maturitate. Adolescentul empatic înțelege că, pentru un bătrân singur, faptul că cineva tânăr își lasă telefonul deoparte ca să-l asculte este cel mai frumos cadou și o dovadă că el încă mai contează pentru lumea de azi.
Să reflectăm: Când ați fost ultima oară altruişti? Cum vă simțiți după ce ajutați o persoană în vârstă?
Să ne rugăm: Doamne, eliberează-mi inima de egoism și ajută-mă să dăruiesc din timpul, energia și atenția mea fără să aștept nimic în schimb. Fă-mă un instrument al bunătății Tale, gata să ofere sprijin și bucurie celor din jur, în special bătrânilor și celor singuri. Amin

JOI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu (*pauză 5-6 secunde*).
Dragi elevi, deși sunt strâns legate și se hrănesc una din alta, empatia, compasiunea și altruismul reprezintă momente diferite ale trăirii umane: empatia este o simțire, compasiunea este o atitudine, iar altruismul este o acțiune. Empatia te ajută să privești dincolo de imaginea unui bătrân, te face să vezi oameni cu povești. Compasiunea aduce maturitate, ne oferă intenţiii bune, pline de respect și demnitate. Altruismul este cel care transformă dorința de a ajuta în realitate, este efortul tău fizic, timpul tău, zâmbetul tău oferit necondiționat.
Să ne întrebăm: Putem identifica persoanele din jurul nostru care au nevoie de compasiune? Ce acte de compasiune putem realiza în viața de zi cu zi?
Să ne rugăm: Doamne, fă din mine o imagine vie a empatiei, compasiunii și altruismului. Învață-mă că cea mai mare împlinire se află în fericirea pe care o aduc în viața aproapelui meu. Amin.

VINERI
La începutul acestei noi zile, să ne amintim că suntem în prezenţa lui Dumnezeu (*pauză 5-6 secunde*).
Daţi-i cezarului ceea ce este al cezarului şi lui Dumnezeu ceea ce este al lui Dumnezeu!
Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 22,15-21
În acel timp, fariseii s-au dus să ţină sfat, ca să-l prindă pe Isus în vorbă. Şi i-au trimis la el pe discipolii lor împreună cu irodienii, ca să-i spună: "Învăţătorule, ştim că eşti sincer şi înveţi cu adevărat calea lui Dumnezeu: nu ţii seamă de nimeni, căci nu te uiţi la faţa omului. Spune-ne, aşadar, ce părere ai: este permis sau nu a da tribut cezarului?" Dar Isus, cunoscând răutatea lor, le-a zis: "Ipocriţilor, de ce mă ispitiţi? Arătaţi-mi moneda tributului!" Iar ei i-au adus un dinar. El le-a zis: "Ale cui sunt imaginea

aceasta şi inscripţia?" I-au zis: "Ale cezarului". Atunci le-a zis: "Daţi-i, aşadar, cezarului ceea ce este al cezarului şi lui Dumnezeu ceea ce este al lui Dumnezeu! *Cuvântul Domnului*